



Разумем зашто презиреш Црну Гору, несрећнице – подсећа те на све оно што би силно желео да јеси али не можеш, продао си душу ђаволу и више повратка нема...

Међутим, не разумем зашто с једнаком јарошћу презиреш и Монтенегро, Ђукановићу, таму своје хладне хадовске јазбине, јер презиреш и ту нема збора!

Гадиш се тог аветињског монструма којег си створио од јада Срба и Црногораца једнако, јер намером да протераш монахе и свештенике свете Српске православне цркве протерујеш Господа лично, Јудо!

Схваташ ли да ти је управо пресвета СПЦ први, последњи и најјачи бедем опстанка и останка Црне Горе?! Не постоји резервна вера, баш као ни резервна црква која ће сачувати та премила брда и то божанско море, колико год од оне несреће зване “црногорска православна црква” покушавао да сачиниш богомољу за векове будуће?!

Схваташ, наравно, но продао си душу ђаволу и сад ти се с икона причињавају презриви погледи, но то је само одраз твојих очију пуних мржње, празнине пуке и несреће, јер непоменик полако подвлачи рачун вашег безумног биртијања за шанком пакла, па те цех плаши до лудила, оног у којем си нашао смисао својег постојања и дом својих јутара без свитања!

Једног монаха ил свештеника протерај – протерао си Бога, понављам! Раскрстио си Црну Гору, подао је јуршницима пропасти срушивши најтврђи бедем – литургијске пиргове о које су се вековима ломили таласи пошаста...

Нема Црне Горе без Српске православне цркве, не постоји!

Но, разумеш ли да не постоји ни та погана опсена од Монтенегра, јер Српска православна црква, бескрајна у својој милости, чува оно најлепше и најчасније за неке дане будуће, да за Милогорјем не остане проклета пустахија, кад нестане у диму потемкиновске пропасти, а пропашће, ко и свака поган, но и тад ће наша Црна Гора постојати, васкрсла из јеванђеља, јутрења, причести, бата клепала и звуку звона наше и ТВОЈЕ цркве!



Твоје, несрећо, јер друге немаш! Онај Мирашев “олтарски” богаљ то није, збег је ђаволов свака његова “богомоља”, опело Црној Гори свака његова “литургија”, задушнице слави и бескрају наше поноснице- свака његова “причест” је здравица рогатом и зато пази...

Пази што чиниш, јер ни Турци нису оно што ти пртиш!

Звоници свете Српске православне цркве су глас векова, песма вечности, веза прадедова с прауницима, све што мора остати за нама да би остала и Црна Гора кад умине та милогорска сатрапа...

Знај, а верујем да одлично знаш- протераш ли Господа протерао си Црну Гору у вечно губилиште! Колико год је презирао разуми да си њен син а монтенегински пасторак! Она ће ти опростити и кад сам не будеш могао себи, а срљаш у то да неће имати ко да ти прашта!

Како онда пред векове прошле и будуће, безумниче?!

Како онда пред прадедове кад никога немаш, јер и они што би те познали и с радошћу дозвали – живе у поменима Српске православне цркве?! Само тамо, мучениче, у Мирашевим баракама чекају само авети и сенке, вечна анатема коју сте сами на себе бацили, крштавајући се у “јордану” (малим словом намерно) суза својег народа страдалничког...

(ИН4С)